

In Christi ascensionem

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιέσθω ἡ γῆ, ὅτι τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ σήμερον λύσας» Ἰησοῦς κατὰ τὸν Παῦλον καὶ τὴν ἔχθραν τὴν μεταξὺ θεοῦ καὶ τῆς φύσεως ἡμῶν εἰρηνοποιήσας συνῆψε τὰ ἄνω τοῖς κάτω. –Σήμερον ὁ μονογενὴς τὴν ἀπαρχὴν τῆς φύσεως, ἣν ἀνέλαβεν ἐξ ἡμῶν, προσενήνοχεν τῷ Πατρὶ· σήμερον ἡ ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης θυσία γενομένη ζῶσα τῷ Θεῷ προσηδέχθη. – Σήμερον ὁ δράκων ἀποκεκεφάλισται· σήμερον ὁ ὄφις νενέκρωται· σήμερον ὁ διάβολος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐκβέβληται· σήμερον ἡ ἀμαρτία τῆς ἀνθρωπότητος ἀνήρηται. –Σήμερον ὁ διὰ τὴν παρακοὴν Ἀδάμ ἐξορισθεὶς ἐκ τοῦ παραδείσου ἄνθρωπος διὰ τοῦ δευτέρου Ἀδάμ οὐκ εἰς παράδεισον γῆς, «ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἀνήλθεν» κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, «ἐφανισθῆναι νῦν τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ». Καὶ τίνες οἱ μάρτυρες τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου; Δέκα δύο μαθηταί. Ἄλλ' ἀμφιβάλλεις ὡς Ἰουδαῖε καὶ ἀπιστεῖς τοῖς ἀποστόλοις τοῦ Χριστοῦ καὶ ὀφθαλμοῖς τοῖς θεασαμένοις ἐν νεφέλῃ ἀναβαίνοντα εἰς οὐρανοὺς τὸν Κύριον· οὐ πιστεύεις τοῖς τοσοῦτοις μάρτυσιν; Οὐκοῦν οὔτε τῷ νομοθέτῃ Μωυσεῖ πείθῃ; Τί γάρ φησιν Μωυσῆς· «Ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.» Ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε· Μωυσῆς ὁ νομοθέτης τρεῖς συμφωνούντας μάρτυρας περὶ παντὸς πράγματος πίστεως ἀξιόους εἶναι λέγει· καὶ Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ τετράκις τρεῖς μάρτυρας ἀξιόπιστους παράγοντος ἀποδοκιμάζεις, βέβηλε καὶ παράνομε; – Λεγέτω ὁ προφήτης Ἡσαΐας «νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου, καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλκοῦν».

Οὐ πείθῃ τοῖς ἡμετέροις δέκα δύο μάρτυσιν αὐτόπταις γενομένοις τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου; Εἰς ἄρτι ἐπιστομιζέτω σε μόνος Δανιὴλ ὁ προφήτης· ὡς κἂν μυριάκις ἀπαναισχυνητήσης, ἀντειπεῖν οὐ δύνασαι. Ἡκέτω Δανιὴλ ὁ προφήτης ἀποφράττων καὶ τὸ σὸν ἀναίσχυντον στόμα, καθάπερ καὶ τὸ τοῦ δράκοντός ποτε, καὶ ῥηγνύων καὶ τὴν σὴν γαστέρα καθ' ὃ καὶ τὴν τοῦ θηρίου ἐκείνου τότε. Τί οὖν ὁ Δανιὴλ περὶ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου προφητεύων εἶπεν, ἀκούσωμεν· «Ἐθεώρουν, φησὶ, καὶ ἰδοὺ· ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀνερχόμενος» ἦν. Ὁμοία γὰρ καὶ ἡ δευτέρα αὐτοῦ ἔλευσις τῇ προτέρᾳ ἀναλήψει γενήσεται, καθὼς καὶ ἡ τῶν Πράξεων βίβλος ἐσήμανεν λέγουσα· «Ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν οἱ ἀπόστολοι πορευομένου τοῦ Κυρίου εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ ἰδοὺ· δύο ἄνδρες παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι· τί ἐστήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε πορευόμενον αὐτὸν εἰς τὸν οὐρανόν». Πρόσεχε ἀκριβῶς, παρακαλῶ, πῶς δὴ ἐμήνυσεν ὁ προφήτης σαφῶς τὰς ὑποστάσεις· «Ἰδοὺ, φησὶν, ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος· καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασεν». Καὶ τί τὸ τέλος τῆς προφητείας κατανοήσωμεν· «Καὶ αὐτῷ φησιν ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία». Νόει συντεῶς, τί νί λέγει δεδόσθαι τὴν ἀρχὴν· οὐ τῷ αἰδίως συνυπάρχοντι τῷ Πατρὶ Θεῷ Λόγῳ· ἔχει γὰρ αἰεὶ τὸ κράτος, ἀλλὰ τῷ ἐκ Μαρίας ἐνωθέντι αὐτῷ ἐψυχωμένῳ σώματι τῷ καὶ ἐπὶ νεφέλης σήμερον εἰς οὐρανοὺς ἀναβαίνοντι. Ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος τέλειος. «Αὐτῷ οὖν ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ βασιλεία» κατὰ τὴν τῆς σαρκὸς οἰκονομίαν. «Καὶ πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι δουλεύσουσιν αὐτῷ, ὅτι ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, ἥτις οὐ

παρλεύεται οὐδὲ διαφθαρήσεται,» καὶ «ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῶ ἑτέρω οὐ
δοθήσεται».

Αἰσχυνέσθωσαν οἱ Ἰουδαῖοι προφήτας ἀναγινώσκοντες καὶ τὸν
προφητευόμενον Χριστὸν ἀγνοήσαντες· ἡμεῖς δὲ προσκυνήσωμεν καὶ δοξάσωμεν
αὐτόν, ὅτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.